

- 2.2 U svakom slučaju, je li radi razumijevanja bitne ugovorne odredbe, konkretno IRPH-a, potrebno dostaviti informacije ili objave o sljedećim činjenicama ili podacima ili nekima od njih?
- (i) Objasniti način oblikovanja referentne kamatne stope, odnosno, obavijestiti da taj indeks uključuje naknade u poslovanju i ostale troškove povrh nominalne kamatne stope, da je riječ o jednostavnom neponderiranom prosjeku, da prodavatelj robe ili pružatelj usluge treba znati da treba primijeniti negativni diferencijal i da treba obavijestiti o tome i da dostavljeni podaci nisu objavljeni, za razliku od drugog uobičajenog indeksa, EURIBORA.
 - (ii) Objasniti kako se taj indeks mijenjao u prošlosti i kako bi se mogao mijenjati u budućnosti, posredovati informacije i objaviti grafove koji potrošaču jasno i razumljivo objašnjavaju promjene ove specifične kamatne stope u odnosu na EURIBOR, kamatnu stopu koja se uobičajeno primjenjuje na hipotekarne kredite.
- 2.3 Ako Sud Europske unije zaključi da je zadaća suda koji je uputio zahtjev da ispita nepoštenost ugovornih odredbi i zaključi o svim posljedicama u skladu sa svojim nacionalnim pravom, tom se sudu postavlja pitanje ne pretpostavlja li nepostojanje informacija o svemu tome nerazumijevanje ugovorne odredbe jer ona nije jasna prosječnom potrošaču (članak 4. stavak 2. Direktive 93/13) odnosno ne podrazumijeva li njezino ispuštanje nepošteno postupanje prodavatelja robe ili pružatelja usluge u smislu da potrošač ne bi bio pristao na vezivanje kredita uz IRPH da je o tome bio primjereno obaviješten?
3. Ako se IRPH Cajas proglašiti ništavom te ako se ne postigne sporazum ili on bude štetniji za potrošača, koja bi od dvije sljedeće posljedice bila u skladu s člankom 6. stavkom 1. i člankom 7. stavkom 1. Direktive 93/13?
- 3.1 Izmjena ugovora primjenom uobičajenog zamjenskog indeksa, EURIBORA, s obzirom na to da je riječ o ugovoru koji je u biti vezan za profitabilnu kamatnu stopu u korist [kreditne] ustanove, [u svojstvu] prodavatelja robe ili pružatelja usluge.
 - 3.2 Prestanak primjene kamatne stope, pri čemu je jedina obveza zajmoprimca ili dužnika povrat pozajmljene glavnice u ugovorenim obrocima.

⁽¹⁾ Referentni indeks za hipotekarne kredite

⁽²⁾ Direktiva Vijeća 93/13/EEZ od 5. travnja 1993. o nepoštenim uvjetima u potrošačkim ugovorima (SL 1993., L 95, str. 29.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 15., svezak 12., str. 24.)

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 16. veljače 2018. uputio Nejvyšší správní soud (Češka Republika) – A-PACK CZ, s r.o. protiv Odvolací finanční ředitelství

(Predmet C-127/18)

(2018/C 152/23)

Jezik postupka: češki

Sud koji je uputio zahtjev

Nejvyšší správní soud

Stranke glavnog postupka

Žalitelj (tužitelj u prvostupanjskom postupku): A-PACK CZ, s.r.o.

Protustranka (tuženik u prvostupanjskom postupku): Odvolací finanční ředitelství

Prethodna pitanja

1. Može li se članak 90. stavak 2. Direktive Vijeća 2006/112/EZ ⁽¹⁾ od 28. studenoga 2006. o zajedničkom sustavu poreza na dodanu vrijednost tumačiti, imajući u vidu načelo fiskalne neutralnosti i načelo proporcionalnosti, na način da dopušta državama članicama da odstupanjem postave uvjete koji u određenim slučajevima isključuju smanjenje oporezivog iznosa u slučaju potpunog ili djelomičnog neplaćanja cijene?

2. Ako je odgovor na prvo pitanje potvrđan, je li nacionalno zakonodavstvo suprotno svrsi članka 90. Direktive Vijeća 2006/112/EZ od 28. studenoga 2006. o zajedničkom sustavu poreza na dodanu vrijednost ako ne dozvoljava obveznicima poreza na dodanu vrijednost da naprave ispravak iznosa poreza kada je nastala obveza obračuna poreza na oporezivu isporuku drugom poreznom obvezniku koji ju je djelomično ili uopće nije platio i koji je posljedično prestao biti obveznik poreza na dodanu vrijednost?

(¹) SL 2006., L 347, str. 1. (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 9., svezak 1., str. 120.)

Tužba podnesena 28. veljače 2018. – Europska komisija protiv Kraljevine Španjolske

(Predmet C-164/18)

(2018/C 152/24)

Jezik postupka: španjolski

Stranke

Tužitelj: Europska komisija (zastupnici: P. Ondrušek, E. Sanfrutos Cano i G. von Rintelen, agenti)

Tuženik: Kraljevina Španjolska

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Suda zahtijeva da:

- utvrdi da je Kraljevina Španjolska, time što do 18. travnja 2016. nije donijela sve zakone, propise i upravne odredbe potrebne za usklađivanje s Direktivom 2014/23/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 26. veljače 2014. (¹), ili, u svakom slučaju, Komisiji navedene odredbe nije dostavila, povrijedila obveze koje ima na temelju članka 51. stavka 1. navedene direktive;
- naloži Kraljevini Španjolskoj, u skladu s člankom 260. stavkom 3. UFEU-a, plaćanje dnevne novčane kazne u visini od 61 964,32 eura, s učinkom od datuma objave presude kojom se utvrđuje povreda obveze donošenja odredaba potrebnih za usklađivanje s Direktivom 2014/23/EU ili, u svakom slučaju, njihove dostave Komisiji;
- naloži Kraljevini Španjolskoj snošenje troškova.

Tužbeni razlog i glavni argument

Rok za prenošenje Direktive 2014/23/EU Europskog parlamenta i Vijeća u nacionalno pravo istekao je 18. travnja 2016.

(¹) Direktiva 2014/23/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 26. veljače 2014. o dodjeli ugovorâ o koncesiji (SL 2014., L 94, str. 1.)

Tužba podnesena 28. veljače 2018. – Europska komisija protiv Kraljevine Španjolske

(Predmet C-165/18)

(2018/C 152/25)

Jezik postupka: španjolski

Stranke

Tužitelj: Europska komisija (zastupnici: P. Ondrušek, E. Sanfrutos Cano i G. von Rintelen, agenti)

Tuženik: Kraljevina Španjolska